

Sandefjord, 5.juni 2013:Vedtak i sak 77-2013.

Klager: NN

Innklaget: Svea Inkasso, Postboks 6601 Etterstad, 0607 Oslo

Saken gjelder: Om klager i tide har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder en ubetalt faktura til XX for utført flyttevask. Hovedkravet utgjør kr 4 000.

2. Saksforholdet

Fordringshaver sendte faktura for flyttevask. Inkludert fakturagebyr og merverdiavgift utgjorde kravet kr 4 000 og forfalt til betaling 17.05.12. Fakturaen var sendt til leveringsadressen.

Klager fremsatte skriftlig reklamasjon i brev 04.07.12. Det ble vist til «diverse telefonsamtaler, senest 16. mai», der klager klaget over vesentlige mangler ved den utførte flyttevask; at ingen av de fem vinduene var vasket, og at fordringshaver også skal ha nektet å vaske vinduene. Klager opplyste at hans utgifter til vask og rengjøring ville bli belastet fordringshaver når han mottok regning fra de som hadde utført arbeidet. Vedlagt klagen lå en bekreftelse fra kjøper av leiligheten på at ingen av vinduene var vasket og rengjort på overtagelsesdagen.

Fordringshaver avviste klagen i brev av 06.07.12, men innrømmet «et fratrekk på kr 450, ellers vil saken gå sin gang».

Innklagede sendte inkassovarsel på vegne av fordringshaver. Hovedkravet var spesifisert med «Sum rest fakturaer», og utgjorde kr 4 000. Varselet var sendt til leveringsadressen.

Nytt inkassovarsel ble sendt fire og en halv måned senere, denne gangen til klagers nye adresse. Hovedkravet var også denne gang spesifisert med «Sum rest fakturaer» og kravet utgjorde kr 4 000.

Klager tilskrev innklagede og viste til sin reklamasjon fremsatt i brev 04.07.12. Klager opplyste at han ikke kunne se noen grunn til å betale for et arbeid som ikke var utført. Klager opplyste samtidig at arbeidet nå var utført av et annet firma, og at nevnte beløp ville gå til fradrag i kravet.

Innklagede avviste klagen under henvisning til fordringshavers brev 06.07.12. Betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble deretter sendt.

Klager henvendte seg skriftlig til Inkassoklagenemnda. Klager opplyste at reklamasjonen var tatt opp med fordringshaver 16. mai, men at denne var avvist som et forsøk på å slippe å betale for arbeidet.

Klagen ble oversendt innklagede som i sitt tilsvarende av 30.04.13 opplyste at saken ville bli stilt i bero fram til klagen var avgjort av Inkassoklagenemnda.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet er omtvistet.

Avtale, som ble inngått 3. mai, gjaldt flyttevask av ubebodd loftsleilighet. Leiligheten skulle overtas av ny eier 18. mai. Etter klage fra ny eier ble leiligheten befart 16. mai, og det ble konstatert at leiligheten på grunn av manglende renhold ikke var i en slik stand at overtakelse kunne finne sted som avtalt.

Reklamasjonen ble avvist. Både de to arbeiderne som foretaket hadde engasjert til å utføre arbeidet og foretakets leder påsto at reklamasjonen skyldtes et forsøk på å slippe å betale for arbeidet.

Det er åpenbart at fordringshaver ikke var kvalifisert til å påta seg det arbeidet avtalen forutsatte. Fordringshavers påstand i brevet av 06.07.12 med tilbud om å komme og vaske vinduer er ikke riktig.

Flere personer var vitne til det manglende renhold, deriblant de som fikk i oppdrag å fullføre renholdet. Klagers utgifter var i denne forbindelse kr 3 000, inklusive servicebil og vask av seks dobbeltvinduer m/verandadør og et takvindu.

Det anføres at fordringshaver har brutt avtalen inngått på telefon 3. mai ved å nekte å utføre de oppgaver som var forutsatt, og som normalt kreves ved en flyttevask. Foretaket har derfor ikke rett til å ta betalt for avtalt arbeide som åpenbart ikke er utført, men til og med nektet utført.

Innklagede anfører at første innsigelse ble fremsatt overfor fordringshaver 16.05.12, ca. kl. 12.30. Fordringshaver tilbød seg da å komme på fredag 18. mai kl.08.00 for å pusse mellom vinduene, som var den eneste klagen som var fremsatt. Dette ble bestemt avvist. Hvis fordringshaver ikke kom med en gang, og i tillegg hentet klager på veien, ville klager ikke betale noen ting. Fordringshaver hadde ikke mulighet til dette på så kort varsel.

Innsigelsen ble kjent for innklagede 22.01.13. Dette var samme innsigelse som kreditor hadde besvart tidligere uten å få noen tilbakemelding på. Innklagede svarte klager med kopi av svaret som kreditor hadde sendt og med informasjon om at kravet ble opprettholdt i sin helhet. Etter det mottok innklagede ikke noen ny innsigelse før det ble sendt en kopi av brev sendt til Inkassoklagenemnda.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 27. mai 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk, med mindre skyldneren burde fremsatt innsigelsen tidligere.

Nemnda legger til grunn at klager reklamerte straks han ble kjent med at vasking av vinduene ikke var utført. Det legges videre til grunn at fordringshaver ved å innrømme fratrekking, har erkjent at vinduene ikke var tilstrekkelig rengjort. Reduksjonen av kravet ble imidlertid ikke fulgt opp, idet fullt krav ble inkassovarslet og siden overført til inkasso. Det legges endelig til grunn at klager ikke har akseptert verken det fulle eller tilbudet om redusert krav.

Nemnda finner at innsigelsen åpenbart ble fremsatt i tide, og at den er av en slik art at klager hadde grunn til å få den vurdert før inkasso ble satt i verk.

Klagen har etter dette ført frem, og klager plikter ikke å erstatte fordringshavers inkassoomkostninger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnadene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda